

MAGYARORSZÁGI

PINCZÉREK SZAKLAPJA.

A MAGYARORSZÁGI PINCZÉREK ÉRDEKEIT FELKAROLÓ SZAK- és TÁRSADALMI KÖZLÖNY.

IDEIGL. SZERKESZTŐSÉG:
IV., Kecskeméti-utca 8. sz. II. 29.FELELŐS SZERKESZTŐ:
FARKAS JÁNOS.Megjelenik: Minden hó 1-én és 15-én.
ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Egész évre 8 korona, fél évre 4 korona.**FELHIVÁS!****Budapest főváros összes pinczéreihez!****Pinczések! Kartársak!**

A „Magyar Országos Pinczér Egyesületnek“ nevezett kártyaépítmény ez a nagy „**Kollosz-szeum**“ mint az előre látható volt, összedőlni készül. Összedőlni készül, mert miként ezt *Gundl János Glück* Frigyes, közéletünk e vezéremberei sejtették, és sejtelmüknek a számukra rendezett banketten kifejezést is adtak: „*A sast nem bírják meg a szárnyai.*“ Nem bírják meg, mert szárnyaikat nem a közérdek emeli, hanem csak a pajtáskodás, az öndicsőítés, az önérdekből fakadó apró-cseprő czélek, törekvések.

Ép azért!

Pinczések! Kartársak! Testvérek!

Mi szólunk hozzátok ismét a kartársi szeretet, a testvéri érzületnek soha semmiféle csalódások által a szivből ki nem irtható hangján.

Szólunk hozzátok ismét azon az el nem évülhető, el nem koptatható jogon, amelyen minden a szakmáját szerető és annak visszáságait is ismerő embereknek szólaniok kell, mindaddig a mig a visszáságok kiirtva, a boldogulást elzáró akadályoktól az ut megtisztítva nincsen.

Mig mind azon benső igazságok, amelyek küzdeni és harcolni készítenek bennünket, érvényre nem jutottak, nem szunnyadhat el ügyünk.

Bár, mint a dértől csipett sarjadzó rét gyenge hajtásai, ugy hervadoztak el eddig minden reményeink, csüggednünk még sem kell, mert minden új csalódás új harcot is kell, hogy szüljön.

Új csalódást szült kebleinkben a **magyar országos pinczér egyesület czéljaiba, törekvéseibe vetett hitünk, új harcot is kell tehát indítaniok azoknak kik érzik e frivol játék mögött érdekeinknek durva arzul csapásait.**

Mi nem fogunk a multak csalódásaiért vádolni senkit, de nem is fogunk a multak intézményeiből visszaállítani semmit.

Egyetlen egy czél lebeg előttünk csak: Helyzetünk gyökeres megváltozásának minél előbb való bekövetkezése.

Nem csalóka légvárak, nem szines de üres buborékok, nem *hamis kétszinü oportónus játék* kell nekünk, hanem *őszinte, minden megalkuvástól ment, nyílt, a létért való küzdelem természetes ösztökéléséből eredő, férfias bátor fellépés.*

**A rendes szám legközelebb megjelenik.**

Mindazt amit elmlasztottak eddig a haszontalan renyhe fontoskodásokkal bibelődő, *kétszínű köpönyegben bujkáló vezetőink*, mind azt meg fogja számunkra hozni az az új harcz, amelynek első riadóját viszi közzétek e felhívás, hogy egy erős, egységes, egy célú követő, az egyforma helyzetűek, tehát az egyforma törekvésűek szervezkedését létrehozzuk.

E célból

1903. október 13-án éjjel 2 órakor Kálvini Vendéglő helyiségeiben

(Dohány-utca és Akácfa-utca sarok)

==== nagy nyilvános pinczér-gyűlést ====

hivunk egybe, a következő napirenddel.

1. *A M. O. P. E. működése és a pinczerek helyzete.*
2. *A fővárosi pinczerek mozgalmának célja és programjának megállapítása.*
3. *Indítványok.*

Kartársak!

A mi jövőbeli működésünk nem abban fogja fő célját keresni, hogy csak minél több tagot összegyűjtve azoknak keserves filléreiből egy csomó heverő egyént kitarstunk, de meg főleg, hogy egy cifra nyomoruságot hirdető, fényes, de csak néhány ugynevezett *vezérember bankettező, tánczó és kártyázó hajlamait kielégítő „club”*-csarnokot tartstunk fenn, — hanem egy minden irányban szabad, le nem kötött, sem a főnököktől jövő üres ígéretek, jóakaratu válveregetésekből álló kegyeket nem hajhászó, sem a közzénk lépett kartársak félénksége gyávasága által vissza nem tartható sikeres agitációra képes szervezkedést akarunk.

Ehhez tartva magatokat jőjjetek közénk, hogy előttetek nyílt, őszinte, mindenki által könnyen megérthető programunkat, terveinket kifejthessük.

Kartársi tisztelettel **az egybehívók.**

Az elősdiek.

A „Magyar Pinczér“ című lapocská, mely néhány nagyási hóhortban szenvedő félkegyelmű pinczér, és három, négy elősdi alak „érdekeit“ akarja szolgálni, nemes hivatásához hiven ugyan csak piszkolódik. Többek közt aug. 15. számában is azon tisztelt kartársaimat kik nem hajlandók a Mope szélhámossággal határos működése előtt hasra vágódni „paraziták“-nak nevezni. Ez komizság!

Azon t. kartásaim kik figyelemmel kísérik a Mope „működését“ tudhatják, hogy a nyár folyamán egyrészt a V. L.-ban másrészt a M. P.-ben felmerült polémiához Boór Jenőnek a Május 27-én tartott közgyűlésen elhangzott vádjai szolgáltaták az anyagot.

Ezen vádak elhangzása után Somorjai Lajos, Farkas János és legutóbb szerény magam is, élesen támadtunk a Mope ellen követelve a vezetőségtől, hogy a vádak alól tisztázza magát.

A „tek.“ igazgatóság azonban, a helyett hogy a súlyos vádak alól tisztázza

volna magát; pöczegödörbe mártott tollal igyekezett az egész afférról a pinczérség figyelmét el terelni és a vádló lekicsinyítésével és bepizkolásával igyekezett magát tisztának feltüntetni. Ezzel azonban csak erkölcsi sülyedésének újabb bizonyítványát állította ki.

Valóban szégyenletes! Boór Jenő leánykereskedéssel, hamis mérleg készíttéssel, egyes tagok legpimaszabb megrágalmazásával, és (még vagy tíz) hasonló dolgokkal vádolja a vezetőséget; és vádjai igazolására konkrét eseteket hoz fel.

A vezetőség azonban — ez a híres nagyhangú „erkölcsi testület — egyszerűen zsebre vágta a vádat. Bodóné módjára mindenről beszélt csak a szönyegen levő vádakról nem.

Midőn azonban a fönt említett polémia annyira kiélesedett, hogy a felelet elől többé kitérni nem lehetett, az *Igazgatóság* egy hosszú lére eresztett cikkében, czáfolatul kisütötte, hogy Boór Jenő „*az őszszel jött meg a ka-*

tonaságtól.“ Köszönjük szépen! De nem erre voltunk kíváncsiak.

Somarjai Lajos vádjaira egy a valóságnak meg nem felelő, jegyzőkönyvi kivonattal és a tagok sorából való kitéröléssel feleltek. Dehát t. uraim mi lesz a vádakkal?! Vagy csak nem gondolják, hogy mert Somarjai Lajos tagsági díjjával hátralékban volt, hát nem szükséges a vádjait megczáfolni. És arra meg egyáltalán senki sem volt kíváncsi, hogy mi a véleménye *Kalmár Fád-iánnak* a V. L. szerkesztőségéről.

A vádakról szerettünk volna valamit hallani!

Igaz-e. Nem-e!

Nem a pinczérség baleset biztosításáról cikkezni, vagy pláne az ügynöki „harácsolás“-ról vezércikkeket írni.

Ugyan ugyan! Miért nem beszélnek inkább saját magukról! Nem ismerik azt a közmondást! „*Kinek vaj van a fején ne menjen a napra.*“

Nem czélom az ügynöki rendszert pártolni, de nyíltan őszintén és tiszta lelkiismerettel kimondhatom, hogy a történetek után a „Mope“ vezetőségének

nincs joga az ügynökök ajtója előtt seperni.

Mossák csak előbb a saját szennyesüket.

Önök t. uraim már eljátszották kisdéd játékukat.

Önök most vádlottak.

Tehát nincs joguk piszkos kezeikkel más emberek tisztességében turkálni.

Önök kilencz hónap alatt 25 ezer koronát költöttek el a pinczéség keserves filléreiből és ebből a rengeteg összegből 20 ezerszáztizennégy koronát Igazgatósági költségek és tisztviselőfizetések czimén számoltak el. Hát képzelhető ennél nagyobb gyalázatosság?! (Hisz eszerint tizszer annyiba kerül önöknél egy éthordói állás mint az ügynöknél.)

És még önök akarnak ide állni erkölcsbiróul? Önök örültek!

Hisz bántób hazugság alig képzelhető mint az a frázis, hogy önök a pinczéség helyzetén javítani akarnak.

Nem Uraim Önök csak élösködni akarnak. Minthogy egygyesek élösködni is.

Második éve hogy fenn áll a „Mope“ miért nem jutott önöknek eszébe, hogy az ügynöki rendszert megtámadják? Miért éppen most! Hisz nem történt semmi különös dolog, amely indokolni ezt a hirtelen frontcsinylást.

De sejtem! Ujabb maszlagra van Önöknek szükségük, hogy a tagok egy kicsit elkábuljanak mert nagy része már észre tért és nem „Startol.“

Na hát biztosítom Önöket, hogy a pinczéséget tovább lóvá nem teszik.

A pinczéség bár legkevésbé van megelégedve egyes ügynökök módszerével, de Önökkel szemben kik úgy erkölcsileg mint anyagilag csak kárára voltak és vannak a pinczéségnek; Önökkel szemben kénytelen az ügynök mellé állni.

Önök a pinczéséget egyenesen becsapták. Mert nem egyéb brutális hazugságnál, hogy Önök a pinczéséget és ezek munkaviszonyait „reformálni“ akarják.

A pinczéség reformálását nem kasszinózással és nem ferbli pártikkal kell kezdeni, hanem komoly és mindenek felett önzetlen kijtartó küzdelemmel.

Nem csuszás-mászással, nem a jobb helyzetben levők, magukhoz édesgetésével kell az általános bajokat meg orvosolni, mert ezáltal csak egy klikk rendszert alkotnak, amely érdekszövetésből az igazán felkarolásra szorul-

taknak érdekei nem megoldva, hanem inkább teljesen elnyomva lesznek.

Önök eddigi működésük ideje alatt eget földet ígérték a pinczéségnek és semmi egyebet nem adtak mint egy áprilisban megjelent öt krajczáros naptárt.

És köztudomásu, hogy ezzel is becsapták az érdekelt feleket, mert a hirdető cégeknek ígért 10 ezer példány helyett csak kétszázat nyomattak.

Hát tisztességes dolog ez? Így tépdesik meg Önök a pinczéség amugy is gyenge reputációját?

És Önök akarnak még erkölcs birók lenni? Önök akarják purifikálni a pinczéséget? Bujjanak el inkább!

A pinczéség már felébredt, lát, hall, és gondolkodik, és nem hajlandó az Önök ütött kopott üres jelszavainak felülni. És mindenek fölött nem hajlandó az Önök hazudozásainak hitelt adni.

Nem uraim! Önöknek még mukkanni sem szabad.

Önök arczul verik az igazságot. Rágalmaznak és hazudnak. A tagok keserves fillereit elfecsérik. Terrorizálnak. A tisztességre a nyelvüket öltögetik. Üldözik azokat, akik nem tartoznak az Önök érdek csoportjához. A munka közvetítésnél égbe kiáltó visszaéléseket követnek el. Pinczernöket és kaszirnöket helyeznek el, olyan helyre, hol a munkakönyvet a *türelmi bárca* helyettesíti Piha!

És ezek után még föl állanak a szemétdomb tetejére és sárral dobálnak meg tisztességes embereket
. . . Pfuj!

Farkas Gyula.

Követeléseink!

Igen! Ezután már csak úgy beszélünk.

Kérni, könyörögni tovább nem fogunk.

Kértünk, könyörögtünk évtizedek óta, eleget, és mi a haszuunk! Mit kaptunk?! További lealázást és megvetést. A pinczér név, ma is csak ép oly baljóslatu név, mint volt eddig évtizedeken át. A pinczért ép úgy „pszt“-tel szólítják mint azelőtt, a pinczér ma is ép oly kedvelt játékszere a tehetetlen *konkurencziának* mint volt eddig, mint volt ezelőtt husz évvel, amikor pedig még nem

mondták, nem dicsekedhettek az- zal a nagy képü „vezérek“, hogy ime a pinczerek is szervezálva vannak.

Organizáció (szervekedés) mily könnyen bántak ezzel a szóval nálunk évtizedeken át olyan emberek akik ennek a szónak az értelmét nemcsak nem ismerik, de még csak nem is sejtik. De azért csak szervezáltak, szerveztek bennünket anélkül, hogy husz évi szervezkedés alatt bármi csak a legcsekélyebb váltokozás is állt volna be akár gazdasági akár társadalmi helyzetünkben.

Igy történt aztán, hogy amig a szervezkedésnek olyan féle formája folyt nálunk mint mikor valamely nagyuri vadász, vagy agarász társaság van alakulóban, hogy t. i. csak az eszem-iszom meg a multság volt a fődolog; — addig a pinczéség napról-napra sülyedt anyagi javakban: — napról-napra szaporodott számban; nőt vele fokozatosan a munkanélküliség, a nyomor, a nagy nélkülözés, a mi természetesen mind jobban s jobban veszélyeztette a munkában levők existentiának a biztonságát.

De térjünk át eredeti témánkra.

Magyar pinczerek, egy komoly szavunk van hozzátok.

Akartok-e emberek lenni?!

Emberek, kik tudják mi a becsület, a kik tudják mi az önértzet; akik tudják azt, hogy mi az embernek egyetlen munkareje és mi ennek az ellenértéke. Erről van szó, ez az amivel a magyar pinczért meg nem ismertették, eminek a megismerésétől óvják és féltik.

Mert habár volt mozgalom, volt vezető, volt egylet és van egylet, de mindezekkel nem értünk el semmit, mert ezek a vezetők nem értenek egyébbhez mint csak fölfelé csuszni mászni, lefelé gravitálni, a pinczéség ügyei bajai pedig maradnak a sutba. A fény a pompa amibe belefeküdtek, teljesen elfeledtetik velünk azt a miért dolgozni kötelesség volna. Dolgozzunk tehát mi?

Hagyjuk cserben kétszinü *Janus* arczu bolondítóinkat, forduljunk magunkba s nem fénynyel, nem pompával, hanem egyszerűséggel

testvériséggel, igaz és őszinte hangon vessük fel követeléseinket, mert kérni és koldulni szégyen, de követelni jogainkat, kivívni igazunkat, az *férfiuhoz illő*, munkásnak diszére, becsületére való cselekedet.

Adják meg azt amihez jogunk van

Adják meg azt amit évek hosszú során át ellenőrizetlenül elcsipegettek tőlünk, *adják meg munkaadóink a tisztességes megélhetés biztos feltételeit.*

Adja meg a kormány, adja meg a törvényhozás azt, ami más államokban megvan már, még az állatoknak is, a törvény védelmét, a törvény oltalmát a *munkaerő* tulhajtott kihasználásával szemben.

Hol van a mi ünnepünk, hol van a mi szabadnapunk!

Belgiumban és az Egyesült Államokban nem ismerik a vasárnapi munkát. Nálunk is mind azok a testületek, akiknek tagjai feltudták fogni a *munka erő* megbecsülésének nagy horderejét, és az *igazi szociális alapon való szervezkedés fontosságát*, ma már *erélyes követeléseik* révén mind megszerezték maguknak azokat a *vivmányokat amiért azelőtt koldulni hiába jártak.*

Testületi életünk pedig ne üzzön álmokat.

Okos és praktikus berendezkedéssel védjük magunkat legnagyobb veszedelmünk a *munka-nélküliség* esetére. Havi befize-

téseinkből befolyó jövedelmet ne hóbortra, *ne kaszírnök és pinczérányok elhelyezésének a lehetőségére költsük*, hanem gyűjtsünk belőle alapot, hogy majdan a nélkülözések napjaiban legyen mihez hozzá nyulnunk.

Önérzetünkön, becsületünkön jogainkon ejtett csorbát, köszörüljük ki mindenha, az ezen célú szolgáló eszközzel, azzal a fegyverrel, amit ime kezeitekbe adunk a független radikális irányu lapunkkal.

F. J.

Szerkesztői pósta. Jenő gyere haza, minden meg van bocsájtva!

KIADÓ LAPTULAJDONOS: A „MAGYARORSZÁGI PINCZÉREK SZAKLAPJA” alapítói.

Nagy nyilvános

← pinczér-gyűlés. →

1903. október 13-án éjjel 2 órakor

a Hatvani vendéglő helyiségében.

(Dohány-utca és Akácfa-utca sarok).

N A P I R E N D:

1. A „Magyar Országos Pinczér-Egyesület működése és a pinczerek helyzete.
2. A budapesti pinczerek mozgalmának célja és programjának megállapítása.
3. Indítványok.